

Indenrigsministeren: Der er flere Gange fremkommet en Ytring: — sidste Gang fra den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 3die Valgkreds (Kühnel) — som ikke er ganske rigtig, nemlig den, at § 9 giver Valget mellem et Enten—Eller, saaledes at Lodbseieren enten skal udrede det, Loven paalægger ham, eller ogsaa abandonnere sin Eiendom. Der er imidlertid foruden dette Enten—Eller endnu et andet Eller, nemlig det, at Alliteieren selv overtager sin Lodb til Fredning, og det er jo i og for sig det Naturligste og Rigtigste, at en Eier selv sørger for sin Eiendom. Jeg troer, at naar man vil stille det saa skarpt frem, som det er blevet af flere ærede Rigsdagsmænd, at Lodbseierne blive overbeholdte ved denne Lov, er det ogsaa nødvendigt paa den anden Side at fremstille, at det i og for sig Naturlige vil være, at Lodbseierne selv værne om deres Eiendom. — Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termansen) har gjort gjældende, at Havet var en mindre farlig Fjende end Allitterne. Jeg er af en ganske modsat Anskuelse; jeg er overbevist om, at Havet har berøvet os langt større Værdier i Landstrækninger end Værdien af den for største Deelen dog meget middelmaabige Jord, hvorpaa Allitterne nu ligge, og dog har man hidtil betragtet, og søger fremdeles at betragte det, at frede mod Vandets Indgreb som et Anliggende, der alene vedkommer Lodbseieren og, høist regnet, Kommunen. I det enkelte Tilfælde, hvortil den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 3die Valgkreds sigtede, troer jeg nok, det har været paatænkt, at Staten skulde bidrage Noget; men den har, vel at mærke, unddraget sig derfra, saalænge det ikke forelaa, at Lodbseierne og Kommunen vare villige til at bringe en væsentlig Deel af Offeret. Naar Havet nu røver Eiendomme, næres Staten med at fritage det Areal, som er forsbundet, fra at yde Skat til Staten; dertil har i det Væsentlige Statens Forsorg for dem, der have været udsatte for Tab ved Havets Indgreb, hidtil været indskrænket. Naar der paa enkelte Steder er truffet særlige Sikkerhedsforanstaltninger mod Havets Indgreb, har det ganske vist langt mindre været af Hensyn til den Enkelte, der var udsat for at miste sin Eiendom, end af

store, almindelige Hensyn. Man har troet, at der var en større Interesse for Staten ved at vedligeholde f. Ex. Dæmningerne ved Agger; men man har ingenlunde vedligeholdt dem for at beskytte de høist ubetydelige Jordstrækninger, der ligge umiddelbart bag ved dem. Jeg tror altsaa, jeg har fuldstændig Ret i, hvad jeg før ansførte, at den Omhu, Staten hidtil har vist for at faae dæmpet Sandflugten, er enestaaende, naar man seer hen til, hvorledes den ellers har stillet sig ligeoverfor Beskyttelse mod Naturbegivenheder.

Kühnel: Den høitagtede Minister har fuldkommen Ret i, at Statens Forsorg, saaledes som den viser sig her ligeoverfor Sandflugtsstrækningerne, er enestaaende; men jeg tillader mig at ytre det Haab, at den ikke i Fremtiden vil blive enestaaende. Jeg har ikke overseet, at § 9 ogsaa stiller Alliteierne som et tredje Valg selv at kunne overtage disse Lodders Behandling med Hensyn til Sandflugten; men der er dog til denne Ret knyttet den Indskrænkning, at de skulle holde sig de i § 3 under Nr. 2 fastsatte Bestemmelser efterrettelige, og det kan gjøre, at Mange af dem ikke ville være meget begjærlige efter selv at overtage disse Strækninger, da Overflitsfogden og andre Tilsynsmænd kunne gjøre dem denne Ret mindre behagelig. Jeg troer derfor endnu i § 9 at kunne see et Beviis for, at der er noget ikke ganske Billigt i de enkelte Bestemmelser i § 8.

Da ikke Flere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

Alberg: Efter det Onste, der er udtalt af flere ærede Medlemmer her i Salen, og som jeg ogsaa selv nærer, skal jeg tillade mig at foreslaae denne Sag henbist til Behandling af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Uden videre Forhandling vedtoges ovenstaaende Forslag eenstemmig med 61 St.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. — Jeg skal meddele, at jeg fra Fol-